విషఘడియలు

—చిలకమర్తి సత్యనారాయణ

'నాటకాలవాళ్ళను నిజంగా నమ్మకూడదా' అన్న ఆలోచన సీతకు అకస్మాత్తుగా కలిగింది. 'మన చేతి వేళ్ళే అన్నీ ఒకలా వుండవు. ప్రత్యేకంగా ఏదో ఒకరంగానికి సంబంధించిన వ్యక్తులనే ఎందుకు ఆడిపోసుకోవాలి? అవిశ్వాసం ఏరంగంలో లేదు? అవినీతి ఏ శాఖలో లేదు?-' యిలా ప్రశ్నలు, సంగీవాలా శరవేగంతో సీతను ఉక్కిరి బిక్కిరి చేస్తున్నాయి.

రాత్రి ఒంటిగంటయింది. ఆరోజున సినిమాకు వెళ్దామని, సరదాగా కాలక్షేపం చేద్దామని ఆశించిన సీత, తన భర్తకోసం సాయంత్రం ఐదు గంటల నుంచి రాత్రి ఒంటిగంటవరకూ నిరీక్షించి అలానే కూర్చునివుంది. శ్రీధర్‌తో మరీమరీ చెప్పింది- "ఏమండీ! సరిగా యెనిమిదేళ్ళ క్రితం యీరోజున మన వివాహం జరిగింది. జ్ఞాపకముందా?" అని. "ఈ వేళ రిహార్సల్ నుంచి సాయంత్రం ఐదు గంటలకు తప్పక వచ్చేస్తాను సీతా. మనం సినీమాకి వెళ్దాం. ఏం" "అని జవాబిచ్చాడు శ్రీధర్. ఆ మాట లింకా సీత చెవుల్లో మారుమ్రోగుతూనే వున్నాయి. గడియారం గంటలు కొట్టికొట్టి రాత్రి ఒంటిగంట కూడా వినిపించింది. కాని శ్రీధర్ రాక కోసం ఆమె నిరీక్షిస్తూ అలానే కూర్చుంది, అతని కంటికి నచ్చిన చీర సింగారించుకొని—

తనను చూడటానికి వచ్చిన స్నేహితురాలు-లత మాటలు స్ఫురణకు వచ్చాయి సీతకు-"సీతా! నువ్వేమైనా చెప్పు. ఈ నాటకాలరాయుణ్ణి కట్టుకుని నువ్వేం సుఖం అనుభవించావ్? చిదిమితే పాలుచిందే నీ ముఖం యెలా పాలిపోయిందో చూడు. నీవాగందర్నీ కాదని, నిన్ను దేవతగా ప్రేమించిన రామాన్ని త్రోసిపుచ్చి-" అని లత ఆఖరి వాక్యాల్ని పూర్తిచెయ్యకుండానే సీతలో పట్టరాని రోషం మొలకెత్తింది.

"లతా!" అని సీత బిగ్గరగా అరిచింది, తనమీద తనకు నిగ్రహం తప్పి, "లతా! నా యింట్లో నా భర్తను నిందించి, పరాయివాళ్ళను పొగిడే అధికారం నీకెవరిచ్చారు? నువ్వు నా ప్రాణ స్నేహితురాలవే. కాని నా భర్తను తూలనాడే హక్కు నీకులేదు" అని ఒక్క బిగిలో అనేసింది సీత, ఉక్రోషం పట్టలేక.

"క్షమించు సీతా! నువ్వు బి. ఏ. ప్యాసైనదానవు. నీఅంతట నువ్వు ఆలోచించుకునే శక్తిసామర్థ్యాలు నీకూ వున్నాయ్. ఒక్కటే ఆలోచించు—నీపుట్టింటికి వెళ్తే కనీసం నీముసలితండ్రికైనా తృప్తిని చేకూర్చినదానవవుతావు... సరే, నీకు కోపం వస్తోంది. ఇంక మాట్లాడను లే" అని ముక్తసరిగా అందించి వూరుకుంది లత. ఈ సంభాషణలన్నీ నెమరు వేసుకుంటూ శ్రీధర్ రాకకై యెదురుతెన్నులు చూస్తూ సీత అలానే సోఫాలో కునుకు తియ్యబోయింది. గడియారం రెండుగంటలు కొట్టింది. తేరపారి గడియారంవైపు చూస్తూవుండగా 'కాలింగ్ బెల్' మ్రోగింది.

"సీతా! ఆలస్యమైంది" అన్నాడు శ్రీధర్ కోటు విప్పుకుంటూ.

"మామూలేగా?" అంది నిటూర్పుతో.

"అది కాదు సీతా!—" అని యేదో చెప్పబోయాడు.

"సరేలెండి. కాళ్లుచేతులూ కడుక్కుని రండి. అన్నం వడ్డిస్తాను" అంటూ సీత వంటింట్లోకి వెళ్ళిపోయింది.

భోజనందగ్గర "సీతా! అలాపరధ్యానంగా వడ్డిస్తున్నావేమిటి? పులుసు పొయ్యకుండానే పెరుగు వడ్డిస్తున్నావ్!" అన్నాడు శ్రీధర్ చిరునవ్వుతో. భోజనమయింతర్వాత తీరిగ్గా మాట్లాడొచ్చుననే సంకల్పంతో సీత ఓపికపట్టింది.

"ఈరోజున యేంజరిగిందో తెలుసా? మరి" అని శ్రీధర్ యెంతో వుత్సాహంతో చెప్పబోయాడు. కాని "అన్నం వడించనా?" అని సీత అడగ్గానే ఆపేసాడు. పెరుగు కలుపుకుంటూ, "సీతా! నాతో యేదో మాట్లాడానికి ఆత్రుత పడుతున్నట్టున్నావ్?" అన్నాడు. అవునని ముక్తసరిగా జవాబిచ్చింది.

భోజనం ముగించి చెయ్యి కడుక్కుంటూ వుండగా కాలింగ్ బెల్ మ్రోగింది. "ఎవరు చూడు సీతా" అన్నాడు శ్రీధర్.

"మీస్నేహితుడు మోహన్. మీ థియేటర్లో పనిచేసే పద్మకు సీరియస్ గా వుందట" అని చెప్పింది సీత.

"ఆ!" అంటూ చేతులు గబగబా తుడుచుకొని శ్రీధర్ బయల్దేరుతున్నాడు.

"మీతో నేను మాట్లాడాలి" అంది సీత, ధైర్యం చిక్కపట్టుకొని.

"అలాగే. పద్మను చూసివస్తా" నంటూ మోహన్‌తో కలిసి శ్రీధర్ వెళ్ళిపోయాడు.

'నాకన్నా పద్మ యెక్కువయిందా' అనే పట్టుదల వెర్రితలలు వేస్తోంది. నిజానికి సీతకు భర్త గుణగణాలమీద అపనమ్మకం యేకోశానలేదు. కాని ఆరోజు పెళ్లిరోజు కావటం, సాయంత్రం ఐదుగంటలకు వస్తానన్నవాడు రాత్రి రెండుగంటలకు గడపలో అడుగు పెట్టడం, మళ్లీ భోజనం కాగానే పద్మను చూడడానికని వెళ్లడం, స్నేహితురాలు తనతో జరిపిన సంభాషణలు—యివన్నీ యేకమై సీతమీద మత్తుమందులా పనిచేస్తున్నాయి. తన వ్యక్తిత్వాన్ని గుర్తించని భర్తతో కాపురం చేసేదానికన్న లతచెప్పినట్టు పుట్టింటికి వెళ్ళి తండ్రికి ఆనందం చేకూర్చడమే శ్రేయస్కరమనితోచింది సీతకు, ఆసమయంలో. తనఆశలు ఆశయాలు తనను వెక్కిరిస్తున్నట్టుగా బాధపడుతోంది. మగతగా నిద్రవస్తున్నా, అటో—యిటో తేల్చుకోవాలనే పట్టుదలతో అలాగే సోఫాలో దిగాలుపడికూర్చుంది.

"సీతా! యింకా నిద్రపోలేదా?" అని ప్రశ్నించాడు శ్రీధర్, తెల్లవారుఝామున నాలుగున్నర గంటలకు తిరిగివచ్చి.

"మీతో మాట్లాడాలని—"

"అంత అర్జంటా?"

"అవును."

"ఏమిటది?"

మోహన్ క్లాసులో నిద్ర పోతూ ఉండగా మాస్టారుచూచి, "ఏమిరా మోహన్ నిద్రపోతున్నావు" అని అడిగాడు.

మోహన్—అబ్బే లేదండి మాస్టారూ. మీరు ఇందాకటి నుంచి నించుని పాఠం చెబుతూ ఉంటే చూడలేక కళ్ళు మూసుకున్నానండి.

కరాసి జగన్నాధరావు (విజయనగరం)

"నేను మాపుట్టింటికి వెళ్దామనుకుంటున్నాను"

"తప్పకుండా వెళ్ళు సీతా. పెళ్ళయిన తర్వాత నువ్వు వెళ్ళనేలేదు, నేను యెంత బతిమాలినా. ఎంతైనా పుట్టిల్లు పుట్టిల్లే. ఏమంటావ్??"

"అంతేగాదు. నేను శాశ్వతనివాసానికే అక్కడకెళ్తున్నాను."

"సీతా!"

"అవును. నేనే మాట్లాడుతున్నాను. ఇక్కడ మీకు నా అవసరం యేమీలేదు. వంటకి మంగమ్మ వుంది. పైపనులకు రత్తయ్య వున్నాడు. నేను దేనికి?" అని ఆవేశంలో అనేసింది సీత. తడుముకోకుండా.

"కాని, సీతా!—" అని యేదో చెప్పబోయాడు శ్రీధర్.

"దయచేసి అడ్డు చెప్పకండి. నన్ను యీ వేళే వెళ్లనివ్వండి. ఎప్పుడైనా యీ దురదృష్టవంతురాలు జ్ఞప్తికివస్తే ఒక్క వుత్తరం ముక్క వ్రాయండి. సంతోషిస్తాను. అంతకన్నా మీ దగ్గరనుంచి నేనేం కోరటంలేదు."

"నువ్వు చెప్పినదాంట్లో తప్పేంలేదు. కాని నా తప్పుకూడా యేమీ లేదన్న విషయం నీ అంతరాత్మకు తెలుసు. బుద్ధిపూర్వకంగా నీ కెన్నడూ కష్టం కలిగించలేదు. దానికి నా మనస్సే సాక్షి. ఏమైతేనేం, ఏరికోరి నిన్ను ప్రేమించి పెళ్లి చేసుకున్నా నీకేమీ సౌఖ్యం చేకూర్చలేకపోయాను. కాని—".

"ఇప్పుడు ప్రాతవిషయాల్ని త్రవ్వుకోవడంవల్ల-"

"ప్రయోజనం శూన్యం. నాకు తెలుసు సీతా. కాని ఒక్కవిషయం-నీతో యిందాకానే చెబుదామనుకున్నాను. మన భారతదేశం మొత్తంమీద ఉత్తమనటుడి బహుమానం నాకు లభించిన సందర్భంలో సాయంత్రం నాకు సన్మానంవుంది. ఆ సభకి అధ్యక్షతపదవి నలంకరించబోతున్న శేఖర్ అనే ఒక గొప్పకవి రాత్రికి మనింటికి భోజనానికి వస్తానన్నారు. ఆయనంత ఆయనే వస్తానన్నారు గనక నేను కాదనలేకపోయాను... సీతా! యెనిమిది సంవత్సరాలు నాతో నానా అవస్థలూ పడ్డావ్. ఈ ఒక్కరోజుకూడా ఓపికపట్టు. రాత్రికి భోజనాలయాక వుదయాన్నే మీ వూరు వెళ్లువుగాని. ఏం? కాదనకు సీతా, కాదనకు," అని శ్రీధర్ ఆవేశపూరితంగా అర్థించాడు. అంగీకారపూర్వకంగా సీత తల పంకించింది.

వాస్తవానికి ఆ భార్యాభర్తల హృదయాలలో ఒకరిమీద ఒకరికి ద్వేషభావంగాని, భేదాభిప్రాయాలుగాని లేవు. శ్రీధర్ నాటకకళకు జీవితసర్వస్వాన్నీ అంకితంచేసిన పవిత్ర రంగస్థల బాటసారి. దుర్వ్యసనాలకు తలఒగ్గని గుణశీలుడు. అనసూయా

నారసింహ లేహ్యం

బంగారుతో చేరినది. మేహము, రక్తాతిశ, నిస్సత్తువ వగైరా హరించి బలము రక్తవృద్ధికల్గించును. 20లు డబ్బీ రు.3-8-0. పోస్టేజి రు. 1-1-0

పి. సి. ఏ. అండ్ కంపెనీ ఆయుర్వేద సమాజం. పెరిదేవి (PO) నెల్లూరుజిల్లా.

RATNAM'S N-OIL

అంగవరములు బలహీనతి చెంది, చిన్న దైనచో తిరిగి యధాప్రకారం అయి పూర్తి సౌఖ్య మనుభవించుటకు 50 సం॥ ప్రఖ్యాతి గలది. 1 సీసా రూ. 10 లు వి. పి. 1-4-0 కావలసినవారు ముందుగా 1-4-0 పంపేది. ఇందులో స్పెషల్ రకం అర్జంటుగుణమునకు రూ. 25-0-0 లు.

డాక్టర్. రత్నం సన్స్, (Estd 1904) మలక పేటబిల్డింగ్స్, ఆజంపూరాహాద్ గేట వద్ద, హైదాబాద్-24 (ఆంధ్రప్రదేశ్)

మీరు చదవతగ్గవి

జీవితరహస్యాలు :- ఈపుస్తకంలో మీ దాంపత్యజీవితాన్ని పరిపూర్ణ ఆనందమయం చేసుకోడానికి మీరు వెంటనే తెలుసుకోవలసిన అనేక కొత్తరహస్యాలున్నాయి. వెల రు. 3-50.

యువతి :- యువతులను గురించి మీ రెప్పుడూ కని విని ఎరుగని అనేక సంతూహాల సమయాలమయం. వెల రు. 3-50.

సంతానం :- దాంపత్యజీవితాన్ని గడుపుతూకూడా సంతాననిరోధానికి 22 నవీన మార్గాలు. వెల రు. 3-50.

అమ్మక రహస్యాలు :- మీ ఆదాయాన్ని ఎక్కువ చేసుకోవటానికి అనేక కొత్తదార్లు. వెల రు. 6.

ఆత్మజ్ఞానము :- శరీరానంతరం ఆత్మను గురించి, ఇదివరకెవ్వరికీ తెలియనివి, పరిశోధకులు కొత్తగా కనుగొన్న అద్భుతవిషయాలు. వెల రు. 2-50.

ఉద్యోగదర్శిని :- మన దేశంలో గల అన్ని రకాల ఉద్యోగాలు, కావలసిన అర్హతలు, పొందేమార్గాలు. వెల రు. 5
పెవాటి రచన ఎ ఎస్. మూర్తి ఎం. ఎ.
సొమ్ము ముందుగా పంపనవసరంలేదు పోస్టు ఖర్చులు ఉచితం. దేశసేవ ప్రచురణలు, ఏలూరు (ఆంధ్రకు) ఉత్తరం వ్రాస్తే వి.పి. పోస్టుద్వారా మీయింటికి పంపబడును.

SWASTIK

పెను ఘడియలు

పిశాచాలు అనేకం తలలెత్తి నాట్యం చేసినా లెక్కచేయక ఓర్పుతో పురోగమించిన నేర్పరి. దయార్ద్రహృదయుడు. ఇంత సుగుణసంపన్నుడైనా తన భార్యకు తను సౌఖ్యం చేకూర్చటంలేదేమోననే ఆలోచనే తట్టలేదతనికి "ఇక్కడ నేను దేనికి?" అని సీత అన్నప్పుడు తల గిర్రున తిరిగిన ట్టనిపించింది. సీత ఆవేశాన్ని, ఆవేదనను అర్థంచేసుకొని కృంగిపోయాడు. గతాన్ని జ్ఞాపకం చేసుకోవడం మొదలెట్టాడు.

కాలేజీలో చదువుకుంటున్నరోజుల్లో చిత్రలేఖనంపోటీలో పొందిన బహుమతితో, సీత, నటనలో లభించిన బహుమతితో శ్రీధర్ గృహోన్ముఖులై వెళుతూండగా యిద్దరికీ పరిచయంగల్గింది. ఆ పరిచయం స్నేహంగా పెంపొందింది. ఆ స్నేహం మెల్లగా చిలవలు-పలవలు వేసి ప్రేమగా పరిణమించింది. ఆ ప్రేమ పరిణయంగా రూపొందడానికి పూర్వం సీత తనతండ్రి కల్పించిన పరీక్షలో ఉత్తీర్ణురాలైంది కూడా.

"నాటకాలలో వేషాలు వేసే వాళ్ళని నమ్మకూడదు, అమ్మాయ్! నీతో చిన్నప్పటి నుంచీ కలిసిమెలిసి తిరిగిన రామాన్ని వివాహమాడి సంతోషించు. లేదా, నేను ఆ ప్రేటె చెప్పదల్చుకోలేదు. నేనూ నీ పుట్టిల్లూ వాంఛనీయమో, లేక ఆ నాటకాలరాయుడు కాంక్షనీయమో నిర్ణయించుకో. రెండూ పొందడం అసంభవం" అని వివాహానికిపూర్వం సీతను ఆమెతండ్రి హెచ్చరించాడు.

"నిజమే సీతా, ఒకవిధంగా మీ నాన్నగారు చెప్పినదానిలో తప్పేంలేదు. కన్నవారికి కష్టం కల్గించడం భావ్యంకాదుకూడా. ఇక నావిషయ మంటావా-నా జీవితంలో పెళ్ళి చేసుకోవడమే జరుగుతే నిన్నే. కాని నా జీవితాంతం రంగస్థలానికే సేవ చెయ్యదల్చుకున్నాను. సీతా! నిన్ను గాఢంగా ప్రేమిస్తున్నమాట వాస్తవమే. కాని, 'రంగస్థలమా-భార్యా' అనే పరిస్థితి కల్గితే రంగస్థలాన్నే స్వీకరించడానికి నేనువెనుదియ్యను. నిన్ను సుఖపెట్టలేనేమోననే భయం నన్నెప్పుడూ వెంటాడుతూనేవుంది," అని శ్రీధర్ కూడా సీతను హెచ్చరించాడు. కాని, సీత "మీ సౌఖ్యమే నా సౌఖ్యం, మీరే నా సర్వస్వం" అని జవాబిచ్చి శ్రీధర్‌ని గెల్చుకుంది.

కాలేజీ పరీక్షలవగానే శ్రీధర్ సీతలకు వివాహం జరిగింది. వివాహం జరిగిన తొలిరోజుల్లోనే అవూరువదలి మెద్రాసులో కాపురంపెట్టారు. మెద్రాసులో మకాం పెట్టిన మొదటిరోజున శ్రీధర్ సీతకు వాగ్దానము చేసాడు—"నీ కేలోటూ రాకుండా నా శాయశక్తులా ప్రయత్నిస్తాను. నాకోసం నువ్వు చాలా త్యాగం చేసావ్," అని ఆ వాగ్దానం శ్రీధర్‌కి యీరోజున జ్ఞాపకమొచ్చి మరింత కుమిలిపోయాడు.

అర్థికంగా యేలోటూ చెయ్యకపోయినా గత సంవత్సరాలలో సీతకు తను విషాదం చేకూర్చిన ఘట్టాల్ని జ్ఞాపకం చేసుకోవడం మొదలెట్టాడు. దాంతో అతనిగుండె బరువెక్కి, తనంత కఠినాత్ముడు ఎవడైనా వుంటాడా అని తనను తాను నిందించుకున్నాడు. ప్రేమించి పెళ్లి చేసుకున్న భార్య ముద్దుల మూటగట్టు తనయుడు తనకు కాకుండా దూరంగా తరలిపోబోతున్నారనే ఆలోచనతోబాటు విచారం, కన్నీళ్ళుకూడా వచ్చాయి. 'సీతా! నీ ఆశల్ని, వ్యక్తిత్వాన్ని పరిగణించని కృతఘ్నుణ్ణే. కాని యింత ఘోరమైన శిక్ష విధించటం తగునా?' అని శ్రీధర్ ఆత్మ నిశ్శబ్దంగా ఘోష పెట్ట సాగింది.

ఇప్పుడింక తనచేతులలో యేమీ లేదనీ, తల పోసి ప్రయోజనం లేదనీ గుర్తెరిగి నిరాసతో స్నానం ముగించాడు.

సాయంత్రం సన్మానసభలో యేం జరిగిందో, తనేం మాట్లాడాడో శ్రీధర్ కేమీ స్ఫురణలేదు. ఇష్టంలేని వాళ్లు కూడా అతన్ని పొగిడారు, పూలమాలా లంకృతుణ్ణి చేసారు. మొత్తంమీద సభ జయప్రదంగానే ముగిసింది. శేఖర్‌ని వెంటబెట్టుకొని కొంతమంది ముఖ్య స్నేహితులతో యింటికొచ్చాడు శ్రీధర్.

కాంతి తరిగిన వుత్సాహానికి మెరుగు పెట్టి, తన భర్త తాహతుకు తగ్గట్టుగా ముస్తాబై భర్తకు, అతని ముఖ్యులకు స్వాగతమిచ్చింది సీత. శ్రీధర్ తన భార్యను శేఖర్‌కు పరిచయం చేశాడు. గోడలకువున్న చిత్రపటాలు ఆమె గీచిన వేననికూడా తెలియజేసాడు. శేఖర్ కవిత్వంలోనేగాక వయస్సులో కూడా బాగా పండిన మనిషి. కళ్ళద్దాలు సవరించుకుంటూ సీతవైపు తీక్షణంగాచూసి, విశిష్టమైన కళానైపుణ్యాన్ని వెల్లడిచేస్తున్న ఆ పెయింటింగ్స్‌వైపు మరొక్కసారి తేరపారి చూసాడు. సీత యెంత వుత్సాహంగా కనుపించినా విశాలమైన ఆమె నేత్రాలనుండి తొంగిచూసిన విషాదాన్ని శేఖర్ దర్శించాడు.

విందు భోజనం సీత స్వయంగానే వడ్డించింది. భోజనా లారగించి యిష్టాగోష్ఠిలోకి దిగారంతా. తనకు నాటకాలలో లభించిన బహుమతు లన్నీ శేఖర్‌కు చూపించాడు శ్రీధర్. వాటన్నింటినీ చూసి శేఖర్ ఒక్కసారి సీతవైపు ఆప్యాయంగా చూశాడు.

"శ్రీధర్! ఈనాడు సన్మానం జరుగవలసినది నీకు కాదు," అన్నాడు శేఖర్, చిరునగవుతో. ఆశ్చర్యంతో శేఖర్ వైపు చూసాడు శ్రీధర్.

"నేనేం మాట్లాడుతున్నానో నాకు తెలుసు శ్రీధర్" శేఖర్ మాట్లాడ్డం ప్రారంభించాడు. "నువ్వు సాధించిన విజయాలకు ఘనత కేవలం నీది కాదు. నీ వెనుక ఒక మహత్తరమైనశక్తి నీకు తెలియకుండానే దాగివుంది. ఆ శక్తి యేమిటో తెలుసా?" సూటిగా ప్రశ్నించాడు శేఖర్. అర్థం కాలేదన్నట్టుగా శ్రీధర్ తల అడ్డంగా త్రిప్పాడు.

"నీ వెనుక దాగి, విజయలక్ష్మిని కరగ్రహణ మొనర్చుకొనుటకు, విశేష శక్తి సామర్థ్యాలను ప్రదర్శించుటకు, అశేష కీర్తి ప్రతిష్ఠలనార్జించుటకు అమితంగా సహాయపడిన నీ భార్య ఓర్పునే నీవు గుర్తించలేకపోయావా, శ్రీధర్? ఆమె సహనం, సహకారం నీకు ఓటమిలేని కోటను కట్టాయి. ఆమె ముఖం వైపు ఒక్కసారి చూసిన నేనే యింత గ్రహించగల్గానే, ఆమె నిత్యం నీతో పడిన కష్టనష్టాలను నువ్వు ఒక్కసారైనా అంచనా వేసుకోగల్గావా?" అని శేఖర్ మాట్లాడుతూవుంటే శ్రీధర్‌కు నిభాయించుకోలేనంత దుఃఖం వచ్చిన మాట సత్యదూరం కాదు. కాని తమాయించుకుంటున్నాడు. శేఖర్ తిరిగి మాట్లాడ్డం మొదలెట్టాడు.

"ఆమాత్రం జ్ఞానంలేని నీ నేర్పు, కళానైపుణ్యం దేనికి? నువ్వు వట్టి మూర్ఖుడవని—" అని శేఖర్ అంటూవుండగా సీత, సహించలేక, అక్కడనుంచి బయలుదేరింది. "అమ్మాయ్!" అని శేఖర్ సీతను ఆపుజేసాడు. "అమ్మాయ్! ఒక్క నిముషం ఆగమ్మా. భర్త యెంత క్రూరుడైనా అతన్ని యెవరైనా తనయెదుట దూషిస్తూంటే భరించడం భార్యకు కష్టమే. కాని ఒక్కొక్కప్పుడు గట్టిగా చెప్పించుకుంటేనే గాని మా కళాకారులకు యెంత తెలివితేటలువున్నా కొన్ని విషయాలు తలకెక్కవు. అందుకనే శ్రీధర్‌కి నాకూ కొద్దిపాటి పరిచయమే అయినా చెప్పడానికి సాహసించాను" అని శేఖర్ సీతకు నచ్చజెప్పి శ్రీధర్ వైపు, అతని మిత్రులవైపు తిరిగి ప్రారంభించాడు.

"శ్రీధర్ సాటిలేని మేటినటుడని దేశానికంతకీ తెలుసు. అతని నటనానైపుణ్యాన్ని మెచ్చుకోనివారు అరుదు. అసూయాపరులెవరైనా దూషించాలిగాని కళాప్రియులెవరూ అతని నటనలో తప్పుపట్టలేరు. కాని అతని కృషికి అడ్డురాకుండా, అవిరామంగా అతనికి తోడ్పడిన అతని భార్యను యెవ్వరూ తెలుసుకోలేరు. భర్తకు యేయిబ్బందీ కలుగకుండా, అతనికోసం పగలనక రాత్రనక నిరీక్షించి, అతని సౌఖ్యానికి యేఅంతరాయం కలుగకుండా జాగ్రత్తపడి, కష్టాలను శ్రమను తానే చిరునవ్వుతో స్వీకరించిన యీ శాంతమూర్తిని యెంతమంది స్మరిస్తారు? నిజానికి యీనాడు సన్మానం జరగవలసినది ఈమెకు. ఈమె చేయూతయే లేకపోతే శ్రీధర్ యీనాడు ఒక మరుగుపడిన కళాకారునిలా జీవితం బరువుగా లాగుతూ వుండేవాడు. ఈమె ఓర్పు, త్యాగము చిరస్మరణీయము" అని శేఖర్ ఆవేశంగా మాట్లాడాడు. శ్రీధర్ నోట మాటలేదు. అతని పరిస్థితి చాలా జాలికరంగా పరిణమించింది. తెల్లవారేసరికి తన సీత తనకు దూరం కాబోతోందనే ఆలోచన శ్రీధర్‌ని మరింత కలవరపెట్టింది. మిత్రులకు వీడ్కోలు నిచ్చి, శేఖర్‌ని కూడా బసచేస్తున్న హోటలులో దిగవిడిచి గృహోన్ముఖుడయ్యాడు శ్రీధర్.

సీతతో వివరంగా మాట్లాడాలి అనే ఆలోచనతో వస్తున్నాడు, "సీతా! జరిగినదేదో జరిగిపోయింది, జరిగిపోయిన దానికి విచారిస్తున్నాను. ఇక నీపట్ల అన్యాయంగా ప్రవర్తించను. ఈసారికి—" అని యేమేమో అనాలని దారిపొడుగునా రిహార్సల్స్ వేస్తూ తనభార్య తనకు దూరమవుతే సప్తవ్యసనాలకు తాను స్థావరమవాల్సివస్తుందేమో ననే తహతహతో ఇల్లుజేరాడు శ్రీధర్. కాలింగ్ బెల్ నొక్కాడు. మళ్ళీ ఆలోచించడం ప్రారంభించాడు. తలుపు తీసిన అలికిడి కాలేదు, మళ్లా కాలింగ్ బెల్ నొక్క యోచించసాగాడు. ఇంకా తలుపు తెరవబడలేదు. ఏమేమో ఆలోచిస్తూ నిలబడి, భయమేసి "సీతా!" అని ఒక్కసారి అరచి తలుపు త్రోసాడు, ఒకతలుపురెక్క తెరిచేవుందని గ్రహించి, సీతతో మాట్లాడాలనే ఆత్రుతతో ఒక్క ఉరకను లోపలకెళ్లాడు, మంచంమీద పడుకొని నిద్రిస్తోంది సీత. అతని దుఃఖం పొంగిపొరలింది. మెల్లగా ఎక్కడ ఆమెకు నిద్రాభంగం కల్గుతుందో అన్నట్టుగా ఆప్యాయంగా ఆమెతల నిమిరి, "సీతా!" అనిమాత్రం అనగల్గాడు, గద్గదిక స్వరంతో.

శ్రీధర్ ఒక్కడూ సోఫాలో కూలబడి సిగరెట్టు కాలుస్తూ, సీతా ఫోటో వైపు చూస్తూ, "సీతా! నాకోసం అవిరామంగా యెనిమిదేళ్లు, ప్రతీరోజూ నిరీక్షించావ్. తెల్లవారితే ప్రయాణమే! యీ ఒక్కరాత్రి నిరీక్షించలేక పోయావా?" అని అప్రయత్నంగా వచ్చిన కన్నీళ్లు తుడుచుకుంటూ బయటకనేసాడు. మళ్ళీ, "ఛీ ఛీ! యెంత స్వార్థపరుణ్ణి నేను. సంవత్సరాల తరబడి సౌఖ్యాన్ని నాపాలు శ్రమను తనపాలు చేసుకున్న గృహలక్ష్మి ఒక్కరోజు ప్రశాంతంగా నిద్రపోతుందని అసూయపడే స్వార్థపరుణ్ణి నేను. భగవంతుడుకూడా నన్ను క్షమించడు," అని తనను తాను నిందించుకుంటూ, సమాధానపరచుకొంటూ యేమేమో వూహించుకొంటూ, తనకు తెలియకుండానే అలా సోఫాలోనే అప్రయత్నంగా కళ్లుమూసాడు.

అలసి సొలసి ఆవేదనతో కన్నుమూసిన శ్రీధర్ స్థితికి జాలిపడ్డాడా అన్నట్లుగా చల్లని గాలి ప్రసాదిస్తున్నాడు సమీరుడు. కాని ప్రశాంతతను భేదిస్తూ గడియారం ఠంగ్ ఠంగ్'మని ఐదు గంటలు కొట్టింది. మగతగా కన్నుమూసిన శ్రీధర్ అదిరిపడి లేచాడు. హడావిడిగా అన్ని గదుల్లోకి పరుగెత్తాడు. సీత కనుపించలేదు. టేబుల్ మీద యేదో ఉత్తరం వుంది. ఆ ఉత్తరం ఆత్రుతతో చేత్తో పుచ్చుకున్నాడే గాని చదువుకో బుద్ధి కావటం లేదు. నిలబడ్డ నేల పగుల్చుకొని తను అధఃపాతాళంలోకి నెట్టివేయబడ్డట్టుగా బాధపడుతున్నాడు. "వెళ్ళేటప్పుడు తను ముఖమైనా చూడటానికి పెట్టిపుట్టలేదా" అనే ఊహతో ఉక్కిరిబిక్కిరైనంత పని జరిగింది. కళ్ళుమూసుకొని కుర్చీలో నిఠారుగా కూలబడ్డాడు. "వెంటనే స్టేషన్‌కు వెళ్తే" అనే ఆలోచన అతన్ని నిఠారుగా లేవదీసింది. ఆ ఉత్తరాన్ని జేబులో కుక్కి కోటు చేత్తో పుచ్చుకొని ఒక అంగలో వీధి గుమ్మం జేరాడు.

"ఏమండీ!" అని మధురాతి మధురంగా వెనుకనుంచి అకస్మాత్తుగా వచ్చిన పిలుపు అతని కాళ్లకు అడ్డం పడింది.

"సీతా!" అని శ్రీధర్ ఆవేశంగా తన ముఖాన్ని ఆమె మృదుహస్తాలలో దాచుకున్నాడు.

"ఎంత కోపంవున్నా, కాఫీ త్రాగకుండానే వుదయాన్నే యెక్కడకెళ్తున్నారు?" అని చిలిపిగా సీత ప్రశ్నించింది. తన చేతులు భర్త కన్నీటితో తడిసి వుండటం గ్రహించి, "ఛా ఛా! ఏమిటండీ మరీ పసిపిల్లాడిలా... మీరింత అధైర్యసులని యెన్నడూ అనుకోలేదు సుమా," అంది సీత, నాజూకుగా భర్త కళ్లు తుడుస్తూ.

"నాకు దూరమై పోయావేమోనని గాభరా పడ్డాను సీతా," అన్నాడు శ్రీధర్ గద్గదిక స్వరంతో.

"మీ ఆత్రుతవల్ల అవతల గదిలో కప్పుకొని నిద్రపోతున్న మన అబ్బాయినే చూడలేక పోయారా? లేక వాణ్ణికూడా దగవిడిచి వెళ్లాననుకున్నారా?... కాని యెక్కడి

తల్లి గోపీ! నోరు మూసుకొని భోజనం చెయ్.

గోపి:-నువ్వు చేతులుకట్టుకొని వడ్డిస్తే...

ఢిల్లీ కృష్ణారావు (శ్రీకాకుళం)

విషఘడియలు

కేళ్ల గలగా! మిమ్మల్ని అనవసరంగా కలవర పెట్టాను. క్షమించండి." అని తనదే తప్పయి నట్లుగా సీత ప్రాధేయపడుతుంటే శ్రీధర్ సిగ్గుపడ్డాడు.

"కాదు సీతా కాదు. నువ్వే నన్ను క్షమించాలి. నిన్నే నేను కష్ట పెట్టాను. నీకేమీ—" అని శ్రీధర్ చెప్పుకుంటూ పోతున్నారు. ఇంతలో పిల్లాడు, "అమ్మా! ముఖం కడగవే" అంటూ వచ్చాడు, కళ్లు నులుపుకుంటూ. తల్లి తండ్రులు చెరొక చెయ్యా పుచ్చుకొని పిల్లాణ్ణి పైకెత్తి ముద్దాడారు. ఆనందంగా నవ్వుకుంటూ కాఫీ సేవించారు.

తన జీవితం విషాదాంత మవుతుందేమో ననే కలవరపాటు కల్గించిన విషఘడియల్ని జీవితాంతం మరవలేదు. ★

కొద్ది సన్‌లైట్
చాలా బట్టలను ఉతికింది
-అట్లు చేసినట్టిది దాని అధిక నురగ

కళ్లారా చూస్తే నమ్మకం: శంకరం సీత ఉతికిన మెరిసే తెల్ల షర్టును చూసి చాలా సంతోషించి నట్లున్నాడు. తెల్లగాను, కాంతిగాను, ఉతుకబడిన ఈ బట్టల దొంతర, దుప్పట్లు, తువ్వాళ్లు, చూడండి—ఇవన్నీ అంత కొద్ది సన్‌లైట్‌తో ఉతుకబడినవి!

సన్‌లైట్ యొక్క గుణవంతమగు సమృద్ధయిన నురగ బట్టలను చాలా శుభ్రముగా ఉతుకును మరియు బాదక్కరలేకుండానే బట్టలోగల ప్రతీ మురికి అణువునూ తొలగించి వేయును! దీనిని మీరే స్వయంగా ఋజువు చూచుకోండి!

సన్‌లైట్ సబ్బు బట్టలను తెల్లగాను కాంతిగాను ఉతుకును

S. 267-X52 TL

హిందుస్థాన్ లీవర్ లిమిటెడ్ వారి తయారీ